

Nacionalni park Durmitor

Upis: 1980.

Kriterijumi: (vii)(viii)(x)

Nacionalni park Durmitor je najveći nacionalni park u Crnoj Gori. Obuhvata masiv planine

Durmitor, kanjone rijeka Tare, Drage, Sušice i najviši dio kanjonske doline Komarnice, sa kojih se uzdižu brojni planinski vrhovi. Od njih 48 sa preko 2.000 metara nadmorske visine, najviši vrh je Bobotov kuk, sa 2.525 mnv.

Porijeklo imena Durmitor nije pouzdano utvrđeno. Prema nekim izvorima, riječ Durmitor je romanskog porijekla. Izvedena od latinske riječi "dormitorium", odnosno iz nje proizašle italijanske riječi "dormitorio" ili DORMIRE – spavati. Navodno, rimski legionari su, prolazeći tim krajem pitali "da li planina spava". Međutim, postoji i drugo tumačenje, koje je vjerovatno bliže istini, da se radi o nazivu koje su mu dali Kelti, tj. da ime potiče od keltskog "dru-mi—tor ", što znači "voda sa planine".

Polazeći od bogatstava i specifičnih vrijednosti, u okviru Nacionalnog parka Durmitor izdvojeno je sedam područja sa posebnim režimom zaštite: prašuma smrče i jele u slivu Mlinskog potoka; kompleks crnog bora na Crnim podima u kanjonu Tare; Crno jezero sa šumom u neposrednoj blizini; dolina Škrčkih jezera i uže područje kanjona Sušice; Barno jezero sa najbližom okolinom; Zabojsko jezero sa okruženjem i uža kanjonska dolina rijeke Tare. Prirodne vrijednosti Durmitora i rijeke Tare dobile su dvostruko međunarodno priznanje i potvrdu. Naime, basen rijeke Tare je pod UNESCO zaštitom u okviru programa "Čovjek i biosfera" (MAB) od 1977. godine, a Nacionalni park Durmitor je 1980. godine upisan na UNESCO Listu svjetske baštine, kao prirodno dobro izuzetne univerzalne vrijednosti.

Durmitor krasi 18 ledničkih jezera, nazvanih „gorske oči". Kanjon rijeke Tare, čija je visina 1.600m iznad nivoa rijeke, najveći je u Evropi. U kanjonu postoji 1.500 vrsta biljaka i 130 vrsta ptica. Na Durmitoru je zastupljena raznovrsnost biljnog i životinjskog svijeta, sa brojnim endemičnim i reliktnim vrstama. Životinjski svijet je uglavnom planinskog i visokoplaninskog tipa. Od oko 1.325 vrsta biljaka, 122 su endemične, 150 ljekovite, dok je od gljiva njih 40 vrsta jestivih. Brojni su i lokaliteti kulturne baštine: nekropole, grčka i rimska groblja, crkve i manastiri, stećci, kao i tradicionalna arhitektura (katuni, savardaci, vodenice).